

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/42/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5710203577
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2012:5710203577.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: CALISCOM, s. r. o., so sídlom v Považskej Bystrici, Centrum č. 29/34, IČO: 35 795 204, právne zastúpený JUDr. Lubomírom Krajným, advokátom so sídlom v O. K., G. A. I. č. XX/XX-XXX, proti odporcovi: C. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom M., ul. C. M. č. XXXX/XX, právne zastúpený JUDr. Ivetou Ďurčatovou, advokátkou so sídlom v M., ul. C. č. XX, o zaplatenie 2.827,55 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin zo dňa 7. decembra 2011 č. k. 8C/147/2010-160 v spojení s opravným uznesením zo dňa 17. januára 2012 č. k. 8C/147/2010-175, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

V prejednávanej veci vo vzťahu k odporcovi sa navrhovateľ (právny predchodca Juraj Richtárik) domáhal zaplatenia sumy 2.827,50 eur so 6,5 % úrokom z omeškania ročne od 18. 12. 2008 do zaplatenie. Okresný súd v časti konanie o zaplatenie sumy 399,55 eur zastavil, na základe späťvzatia návrhu v tejto časti, podľa § 96 ods. 1 O. s. p. V ostatnej časti nárok navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

Vykonaným dokazovaním zistil, že odporca bol pracovníkom právneho predchodcu navrhovateľa Juraja Richtárika, Autodoprava, na základe pracovnej zmluvy, od 11. 01. 2008 do 30. 04. 2008. Navrhovateľ žiadal zaviazat' odporcu na náhradu škody, a to titulom nevyúčtovania poskytnutých záloh vo výške 21.907,- Kč, 857,20 eur, 122 PLN, 346 SEK a 25.500,- Sk, ako pôžičky. Odporca bol vodičom kamiónu, pričom ako pracovník právneho predchodcu navrhovateľa bol povinný vyúčtovať poskytnuté zálohy na zahraničné pracovné cesty.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 12. 09. 2011 právny predchodca navrhovateľa Juraj Richtárik postúpil pohľadávku voči odporcovi vo výške 2.827,55 eur titulom prevzatých a nevyúčtovaných finančných čiastok z pracovného pomeru, na spoločnosť CALISCOM, s. r. o.

Na základe dokazovania zistil, že aj právny predchodca navrhovateľa v zmysle § 145 ods. 1 Zákonníka práce mohol poskytovať odporcovi ako pracovníkovi cestovné náhrady. Ďalej ako zamestnávateľ v zmysle § 14 zákona č. 283/2002 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2008 neposkytol odporcovi vreckové v cudzej mene, ktorá je upravená v príslušnom právnom predpise od 5 % do 40 % stravného, ustanoveného podľa § 13 ods. 4 a 5 zákona.

Titulom nevyplatenia mzdy za mesiace 3/2008 a 4/2008 odporcovi vznikol nárok na vyplatenie mzdy za vykonanú prácu za uvedené obdobie, pričom spolu s vyúčtovaním cestovných náhrad zahraničných pracovných miezd je nárok odporcu vo výške 2.218,98 eur; po čiastočnom späťvzatí návrhu nárok odporcu predstavuje 2.428 eur. Vo zvyšnej časti nárok navrhovateľa vo výške 209,02 eur zamietol z dôvodu, že na jednej zo zahraničných pracovných ciest mu boli odcudzené peňažné prostriedky vo výške 19.500,- Kč a 350 eur, ktoré mu boli zverené.

Neprihliadal na vznesenú námietku premlčania odporcom pri započítaní pohľadávky odporcu voči právnomu predchodcovi navrhovateľa, nakoľko je nesporné, že sa jedná o vzájomné pohľadávky a námietku premlčania vzájomnej pohľadávky možno s úspechom uplatniť len vtedy, ak bola vzájomná pohľadávky premlčaná už v čase keď sa pohľadávky stretli. V čase postúpenia pohľadávky dňa 12. 09. 2011 pohľadávka navrhovateľa voči odporcovi 2.827,55 eur neexistovala keďže navrhovateľ v priebehu pojednávania dňa 23. 02. 2011 zbral návrh v časti o zaplatenie sumy 399,55 eur späť.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 v spojení s § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. a navrhovateľa zaplatiť odporcovi trovy konania vo výške 1.676,44 eur.

Proti rozsudku okresného súdu vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti návrh zamietol, podal odvolanie navrhovateľ.

V odvolaní uviedol, že jeho právny predchodca si návrhom na začatie konania uplatnil proti odporcovi peňažné prostriedky z troch prepráv do zahraničia vo výške 21.907,- Kč, 857,20 eur, 122 PLN, 346 SEK prepočítaných v kurze NBS (splatenosť podľa pokusu o zmier), nesplatených zostatkov z pracovného pomeru na sumu 5.682,80 SL a 25.500,- Sk, spolu v prepočte na kurz euro vo výške 2.827,50 eur. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že uvedené sumy boli odporcovi poskytnuté. Na pojednávaní dňa 23. 02. 2011 zbral návrh v časti o zaplatenie 399,55 eur späť, keďže zistil rozdiel medzi prijatými finančnými prostriedkami prevzatých odporcom a jeho nárokom. Odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu do 12. 09. 2010 (do dňa postúpenia pohľadávok zmluvou o postúpení pohľadávok) neurobil žiadny právny úkon voči pôvodnému navrhovateľovi, ktorým by si započítal svoje presne vyčíslené pohľadávky voči pôvodnému navrhovateľovi, a teda schopné jednostranného zápočtu odporcom, prvostupňový súd na započítanie pohľadávok odporcom voči novému navrhovateľovi nemal prihliadať. Ak sa tak stalo na pojednávaní súdu dňa 29. 09. 2010, v tom čase nebol právny zástupca pôvodného navrhovateľa už právnym zástupcom postupníka a nového navrhovateľa CALISCOM, s. r. o.

Žiadal preto rozsudok okresného súdu zrušiť.

Odporca vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal rozsudok okresného súdu ako správny potvrdiť.

Vo vyjadrení uvádzal, že zrejme navrhovateľ uvádza v odvolaní nesprávne skutočnosti, nakoľko zmluva o postúpení pohľadávok bola uzatvorená dňa 12. 09. 2011 a nie 12. 09. 2010 a prvé pojednávanie sa uskutočnilo dňa 11. 11. 2010. Podľa jeho názoru došlo k postúpeniu pohľadávok z pôvodného navrhovateľa na spoločnosť CALISCOM, s. r. o., podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

Na pojednávaní dňa 11. 11. 2010 uviedol, že pôžičky, o ktorých sa zmieňoval navrhovateľ v konaní, ktoré boli poskytnuté, neboli pôžičky, ale zálohy na mzdy, ktoré mali byť zúčtované po vyúčtovaní pracovných ciest. V konaní, a to už na prvom pojednávaní uviedol, že mu neboli vyplácané mzdy. Na pojednávaní konanom dňa 23. 02. 2011 jeho zástupkyňa uviedla, že má nárok na mzdu, ako aj na náhrady z vyúčtovania zahraničných pracovných ciest od 5 % do 40 %. Týmto v konaní uplatnil kompenzačnú námietku a kompenzoval tým svoj nárok voči nároku navrhovateľa. Presné vyčíslenie kompenzačnej námietky podal na súde dňa 01. 07. 2011, teda predtým, ako došlo k prevodu pohľadávky z pôvodného navrhovateľa na postupníka a nie na pojednávaní dňa 29. 09. 2010, ako to uvádza navrhovateľ v podanom odvolaní. Pokiaľ pôvodný navrhovateľ Juraj Richtárik ako postupca postúpil na postupníka CALISCOM, s. r. o., za pohľadávku, ktorá zanikla započítaním nároku, ktorý mal dlžník voči postupcovi, zodpovedá postupca postupníkovi (§ 527 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Okresný súd správne rozhodol, keď na kompenzačnú námietku v konaní prihliadol a návrh v celom rozsahu zamietol, nakoľko k postúpeniu pohľadávky došlo až po započítacom prejave odporcu, vykonaného voči nároku navrhovateľa.

Okresný súd správne rozhodol aj v prípade námietky premlčania, ktorú voči proti jeho kompetenčnej námietke vzniesol ešte pôvodný navrhovateľ, a to v zmysle platnej judikatúry (R 69/1972).

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozsudku, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 201, § 204 ods. 1 O. s. p.), bez

nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1 O. s. p., ktorý podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O. s. p. v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Preskúmaním veci krajský súd dospel k záveru, že procesným postupom okresného súdu došlo k tzv. inej vade konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a záver okresného súdu o nedôvodnosti uplatneného nároku navrhovateľa je vzhľadom na vyhodnotenie skutkových okolností predčasný.

Zo spisového materiálu okresného súdu vyplýva, že ako navrhovateľ v písomnom návrhu na začatie konania (§ 79 ods. 1 O. s. p.) je uvedený Juraj Richtárik, IČO: 10 876 014, so sídlom Sverepec č. 99. Písomným podaním datovaným zo dňa 28. 09. 2011, doručeným okresnému súdu dňa 29. 09. 2011 (č. l. 136 spisu) označený navrhovateľ oznámil súdu, že pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania, bola dňa 12. 09. 2011 postúpená na spoločnosť CALISCOM, s. r. o., pričom na základe uvedeného navrhol vydať uznesenie, ktorým: „...Súd pripúšťa, aby CALISCOM, s. r. o., IČO: 35 795 204, Centrum 29/34, 017 01 Považská Bystrica, ako účastník konania ako účastník na strane žalobcu...“. Zároveň s uvedeným procesným úkonom okresnému súdu predložil Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 12. 09. 2011 (č. l. 141 spisu) a oznámenie o postúpení pohľadávok (č. l. 142 spisu).

Na pojednávaní konanom dňa 26. 10. 2011 okresný súd vyhlásil uznesenie, ktorým pripustil, aby na strane navrhovateľa vystupovala spoločnosť CALISCOM, s. r. o., so sídlom v Považskej Bystrici, Centrum 29/34, IČO: 35 795 204.

Z postupu okresného súdu je zrejmé, že súd ďalej konal s účastníkom na strane navrhovateľa, so spoločnosťou CALISCOM, s. r. o., pričom na pojednávaní konanom dňa 07. 12. 2011 za prítomnosti tohto účastníka konania vydal rozsudok vo veci samej.

Za nesprávny považuje krajský súd taký postup okresného súdu, ktorý si neozrejmil, o aký procesný návrh navrhovateľa Juraja Richtárika, na základe písomného podania zo dňa 28. 09. 2011 (ktoré je inak zmätočné), sa jedná. Nie je teda zrejmé, či sa jedná o návrh o pristúpenie ďalšieho účastníka do konania podľa § 92 ods. 1 O. s. p., alebo sa jedná o zmenu účastníkov konania na strane navrhovateľa podľa § 92 ods. 3, 4 O. s. p. alebo sa jedná o zámenu účastníkov konania podľa § 92 ods. 4 O. s. p. Podľa toho, o aký procesný návrh účastníka (na pristúpenie, zmenu alebo zámenu) sa jedná, znamená aj rôzny procesný postup súdu pri skúmaní podmienok uvedených v tom ktorom odstavci tohto zákonného ustanovenia. Navyiac predmetné uznesenie nebolo ani písomne vypracované a nebolo účastníkom doručené (§ 168 ods. 2 O. s. p.).

Navrhovateľ Juraj Richtárik návrhom na začatie konania v podanom písomnom návrhu špecifikoval jednotlivé zložky nároku tak, že uplatnil si nárok na vrátenie zostatku poskytnutej zálohy na pracovnú cestu vo výške 122 PLN, 346 SEK (záloha prevzatá dňa 12. 01. 2008), 439,45 eur, 1.907,- Kč (zálohy prevzaté dňa 04. 02. 2008), 200 eur (záloha prevzatá 19. 02. 2008), 217,75 eur, 20.000,- Kč (zálohy prevzaté 23. 02. 2008), ako aj nárok na vrátenie poskytnutej pôžičky v celkovej výške 25.500,- Sk. Celková výška uplatneného nároku navrhovateľa predstavuje sumu 2.827,55 eur. Na pojednávaní konanom dňa 23. 02. 2011 pôvodný navrhovateľ Juraj Richtárik zobral návrh v časti o zaplatenie 399,55 eur späť, a to z toho dôvodu, že súdu predložil písomné vyjadrenie, v rámci ktorého predložil špecifikáciu výdavkov, ktoré boli vyplatené odporcovi, a to mzda za mesiace január a február v celkovej výške 13.587,- Sk, v prepočte na euro, cestovné náhrady v celkovej výške 1.454,69 eur; v hotovosti bolo odporcovi vyplatených 15.787,- Sk, v prepočte na euro; dňa 24. 01. 2008 5.000,- Sk, na účet 05. 03., na účet 8.000,- Sk, dňa 04. 02. 2008 na účet 3.000,- Sk, teda celkove bolo odporcovi vyplatených 1.055,13 eur, pričom rozdiel predstavuje 399,55 eur. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ je v konaní dominus litis, t. j. rozhoduje tom, o akom nároku má súd rozhodovať, vzhľadom na charakter prejednávanej veci, keďže navrhovateľ si uplatňuje nárok v celkovej výške 2.0827,55 eur, ktorý však pozostáva z jednotlivých (dielčích) nárokov, tak z hľadiska skutkových okolností, ako aj právneho posúdenia (nárok na vrátenie zálohy, nárok na vrátenie pôžičky), bolo povinnosťou okresného súdu ustáliť, u ktorých jednotlivých nárokov navrhovateľa došlo k čiastočnému späťvzatiu návrhu v celkovej výške 399,55 eur, aby okresný

súd po čiastočnom zastavení konania mal zrejmé, čo je predmetom konania naďalej (o akom nároku navrhovateľa z hľadiska hmotného práva má konať a rozhodovať).

Okresný súd vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietol z dôvodu, že došlo k započítaniu jeho pohľadávky s pohľadávkou odporcu, vznesenej na základe kompenzačnej námietky odporcu na základe písomného podania zo dňa 30. 06. 2011. Na základe uvedenej kompenzačnej námietky, na ktorú v konaní v zmysle § 98 O. s. p. prihliadal ako na obranu odporcu, si odporca uplatnil nárok na náhradu mzdy alebo nárok na mzdu za mesiace 1/08 - 4/08 vo výške 30.590,60 Sk, ako aj náhradu preukázaných potrebných vedľajších výdavkov podľa § 14 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v znení účinnom do 31. 12. 2008 vo výške 12.547,10 Sk.

Okresný súd rozhodol o vzájomnom započítaní pohľadávok aj napriek tomu, že neskúmal, či započítanie uvedených pohľadávok je podľa hmotného práva možné. Zákoník práce medzi taxatívne stanovené spôsoby zániku práv a povinností neupravuje započítanie. V pracovno-právnych vzťahoch preto započítanie nemôže viesť k zániku nároku. Nárok z pracovno-právnych vzťahov nie je možné započítať ani proti pohľadávke, ktorá by sama o sebe mohla z dôvodov započítania zaniknúť.

Na základe vyššie uvedených skutočností, keďže postupom okresného súdu došlo k tzv. inej vade konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (nie je doposiaľ zrejmé kto je účastníkom konania na strane navrhovateľa), okresný súd si neozrejnil, čo je predmetom konania po čiastočnom späťvzátí návrhu na začatie konania, a taktiež pokiaľ nesprávne rozhodol o započítaní pohľadávok z pracovno-právneho vzťahu, krajský súd podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O. s. p. rozsudok okresného súdu zrušil (v celom rozsahu) a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.